

La finestra oberta

JOSEP LLUÍS
DONSION

Naturlàndia, la gesta eterna de Sant Julià

Diu el mite que Sísif, castigat pels déus, havia de fer pujar rodolant una gran pedra fins dalt d'una muntanya, però quan ja estava a punt de aconseguir-ho, la pedra relliscava de les seves mans i es precipitava pendent avall, tornant al punt de inici. Això provocava, és clar, un gran desànim al pobre Sísif. El mateix desànim que deu aparèixer en el Comú de Sant Julià de Lòria cada vegada que, com la pedra de Sísif, els problemes a Naturlàndia sembla que no volen arribar a bon port. I sant tornem-hi!

I és que llegim que finalment l'ecoparc tancarà el parc d'animals salvatges. Sembla que el que ha donat l'empenta final ha estat la desaparició del famós llop que va obligar a prendre mesures i a desallotjar 150 persones. Diem empenta final ja que el plantejament inicial d'aquest possible tancament va aparèixer el 2017.

Però la dada que el pobre animal feia setmanes que era mort, fa saltar moltes alarmes. Que els cuidadors detectessin l'absència de l'animal seria una demostració de professionalitat. Que hagin trigat, com he dit abans, setmanes, és negligència. No sé com es treballa a Naturlàndia, però normalment els animals salvatges, en el seu entorn d'origen, tenen accés a aliments de manera natural. Això, en un entorn tancat i contro-

lat, no és possible, entrant aleshores el paper dels cuidadors que gestionarien l'alimentació perquè nutricionalment sigui el més semblant al que seria si estiguessin en llibertat, bé donant els aliments directament, bé tenint un control del que menjaria l'animal i complementant en cas de dèficit. I això és una feina de dia a dia. Que un animal desaparegui i es tardin setmanes a detectar-ho, vol dir que els cuidadors, senzillament, no han cuidat res.

Naturlàndia ha estat un maldecap continuat pel comú i la parròquia laurediana. Massa sovint el nom de Sant Julià de Lòria associat al de Naturlàndia a la premsa no era per notícies positives.

Ja el 2011 van començar els accidents al Tobotronc. Es va afirmar que les mesures de seguretat eren insuficients. O l'any anterior, quan un estudi financer avisaria de la possibilitat que les accions de Naturlàndia podrien estar sobrevalorades. No és exagerar dir que des de la seva creació el parc d'animals salvatges ha estat un cúmul de despropòsits.

Com el cas de l'os Torb, mort a trets degut que s'havia escapat, o les

dues cabres hispàniques que a saber on deuen estar ara. De ben segur que res d'això no hauria passat si les instal·lacions haguessin estat correctament mantingudes, i és que les deficiències del parc per manca de manteniment són una constant. Si el 2017 es va comprovar que el pobre Torb estaria viu si no hagués estat per culpa d'aquest mal manteniment, el 2020 s'ha acomiadat finalment al cap d'operacions degut a la deixadesa de les instal·lacions, quan havia estat contractat l'any 2017, precisament.

Ara cal treballar, i bé, si volem que la parròquia tiri endavant. Sembla que la nova directiva ha entrat amb força i amb ganes de treballar, però el llop mort, desaparegut durant setmanes sense que ningú ho sabés, o unes instal·lacions deplorables, desmereixen els bons resultats a nivell esportiu. I indiquen negligència o incompetència per part dels responsables de l'ecoparc.

Esperem que la pedra dels problemes no torni a aparèixer al punt de sortida, un altre cop. ≡

Secretari d'organització de Progressistes-SDP